

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 117/20
Luxemburg, 24 septembrie 2020

Hotărârea în cauza C-195/20 PPU
Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof/XC

O măsură privativă de libertate luată împotriva unei persoane vizate de un prim mandat european de arestare (MEA) pentru fapte anterioare și diferite de cele care au justificat predarea sa în executarea unui al doilea MEA nu este contrară dreptului Uniunii dacă această persoană a părăsit voluntar teritoriul statului membru emitent al primului MEA

În acest context, consimțământul trebuie dat de autoritățile de executare ale statului membru care a predat persoana urmărită în temeiul celui de al doilea MEA

XC a făcut obiectul urmăririi penale în Germania în trei proceduri penale distincte. În primul rând, la 6 octombrie 2011 acesta a fost condamnat de un tribunal districtual la o pedeapsă totală cu închisoarea de un an și nouă luni pentru trafic de stupefiante. Executarea acestei pedepse a fost suspendată condiționat.

În al doilea rând, în cursul anului 2016, împotriva lui XC a fost inițiată o procedură penală în Germania pentru fapte săvârșite în Portugalia. Întrucât XC se afla în Portugalia, Staatsanwaltschaft Hannover (Parchetul din Hanovra, Germania) a emis un mandat european de arestare (denumit în continuare „MEA”) în scopul efectuării urmăririi penale pentru aceste fapte. Autoritatea de executare portugheză a autorizat predarea lui XC autorităților judiciare germane. Acesta din urmă a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea de un an și trei luni. În timpul executării acestei pedepse, a fost revocată suspendarea condiționată a executării pedepsei pronunțate în anul 2011.

La 22 august 2018, Staatsanwaltschaft Flensburg (Parchetul din Flensburg, Germania) a solicitat autorității de executare portugheze să renunțe la aplicarea principiului specialității și să își dea consimțământul pentru executarea pedepsei pronunțate în anul 2011. Astfel, potrivit acestui principiu, enunțat la articolul 27 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584¹, o persoană care a fost predată nu poate fi urmărită penal, condamnată sau privată de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea sa. Cu toate acestea, alinatul (3) litera (g) din același articol prevede că principiu specialității nu se aplică atunci când autoritatea judiciară de executare care a predat persoana își dă consimțământul.

La 31 august 2018, în lipsa unui răspuns din partea autorității judiciare de executare portugheze, XC a fost pus în libertate. La 18 septembrie 2018, aceasta s-a deplasat în Țările de Jos, iar ulterior în Italia. În ziua următoare, un nou MEA a fost emis împotriva sa de Staatsanwaltschaft Flensburg (Parchetul din Flensburg) în scopul executării hotărârii din 6 octombrie 2011. XC a fost arestat în Italia în temeiul acestui ultim MEA. Autoritatea de executare italiană și-a dat acordul pentru ca acesta să fie predat autorităților germane.

În al treilea rând, la 5 noiembrie 2018, un mandat de arestare a fost emis de Amtsgericht Braunschweig (Tribunalul Districtual din Braunschweig, Germania) în scopul efectuării cercetării într-o a treia cauză în care era implicat XC și care privea fapte săvârșite în Portugalia în cursul anului 2005 (denumit în continuare „mandatul de arestare din 5 noiembrie 2018”). În decembrie

¹ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 (JO 2009, L 81, p. 24) (denumită în continuare „Decizia-cadru 2002/584”).

2018, Staatsanwaltschaft Braunschweig (Parchetul din Braunschweig, Germania) a solicitat autorității judiciare de executare italiene să își dea acordul și pentru ca XC să fie urmărit penal pentru aceste fapte.

XC a fost plasat în arest preventiv în Germania între 23 iulie 2019 și 11 februarie 2020 în temeiul mandatului de arestare național. În această perioadă, prin hotărârea din 16 decembrie 2019, XC a fost condamnat, pentru faptele săvârșite în Portugalia în cursul anului 2005, la o pedeapsă totală cu închisoarea de șapte ani care ține seama de hotărârea din 6 octombrie 2011.

XC a formulat un recurs împotriva hotărârii din 16 decembrie 2019 în fața instanței de trimitere, și anume Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania), invocând printre altele principiul specialității prevăzut de Decizia-cadru 2002/584. El susține, în esență, că, în măsura în care autoritatea de executare portugheză nu și-a dat acordul pentru urmărirea penală pentru faptele săvârșite în Portugalia în cursul anului 2005, autoritățile germane nu ar fi avut dreptul să îl urmărească penal. Având în vedere acest argument, instanța de trimitere se întreabă dacă mandatul de arestare din 5 noiembrie 2018 poate fi menținut sau trebuie anulat.

Prin Hotărârea din 24 septembrie 2020, pronunțată în cadrul procedurii preliminare de urgență, Curtea a declarat că articolul 27 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584 trebuie interpretat în sensul că principiul specialității enunțat în alineatul (2) al acestui articol nu se opune unei măsuri privative de libertate luate împotriva unei persoane vizate de un prim MEA pe baza altor fapte decât cele care au constituit motivul predării sale în executarea acestui mandat și anterioare acestor fapte, în cazul în care această persoană a părăsit voluntar teritoriul statului membru emitent al primului MEA și a fost predată acestui stat, în executarea unui al doilea MEA emis ulterior acestei plecări în scopul executării unei pedepse privative de libertate, cu condiția ca, în cadrul celui de al doilea MEA, autoritatea judiciară de executare a acestuia să își fi dat acordul pentru extinderea urmăririi penale la faptele aflate la originea acestei măsuri privative de libertate.

În această privință, Curtea a arătat că din interpretarea literală a articolului 27 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584 reiese că principiul specialității pe care acesta îl prevede este strâns legat de predarea rezultată din executarea unui MEA specific, în măsura în care textul acestei dispoziții face referire la „predare” la singular. O asemenea interpretare este confirmată de interpretarea contextuală a dispoziției menționate, din moment ce alte dispoziții ale Deciziei-cadru 2002/584² indică de asemenea că principiul specialității este legat de executarea unui MEA specific. În aceste condiții, a impune ca un consimțământ în sensul articolului 27 alineatul (3) litera (g) din Decizia-cadru 2002/584 să fie dat atât de autoritatea judiciară de executare a unui prim MEA, cât și de autoritatea judiciară de executare a unui al doilea MEA ar împiedica efectivitatea procedurii de predare, punând astfel în pericol obiectivul urmărit de Decizia-cadru 2002/584, care constă în facilitarea și în accelerarea predărilor între autoritățile judiciare ale statelor membre.

Prin urmare, din moment ce, în speță, XC a părăsit voluntar teritoriul german după ce a executat în acest stat membru pedeapsa la care fusese condamnat pentru faptele vizate de primul MEA, el nu mai are dreptul să invoce principiul specialității aferent acestui prim MEA. În măsura în care, în speță, unica predare pertinentă pentru a aprecia respectarea principiului specialității este cea efectuată în temeiul celui de al doilea MEA, consimțământul cerut de articolului 27 alineatul (3) litera (g) din Decizia-cadru 2002/584 trebuie să fie dat numai de autoritatea judiciară de executare a statului membru care a predat persoana urmărită în temeiul MEA menționat.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

² În special articolul 1 alineatul (1), care definește MEA în raport cu obiectivul specific urmărit de acesta, și articolul 8 alineatul (1), care impune ca orice MEA să fie precis cu privire la natura și la încadrarea juridică a infracțiunilor pe care le vizează și să descrie circumstanțele comiterii acestora.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293